

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė savo apeliacinį skundą grindžia dviem pagrindais:

Pirma, skundžiamame sprendime klaidingai daroma prielaida, kad šaliai atstovaujančio advokato nepriklausomumas, kuris turi būti nagrinėjamas vadovaujantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio 3 dalimi, yra akivaizdžiai pažeistas, jei atstovaujama šalis yra juridinis asmuo, kurio vadovas yra advokatų kontoros, kurioje dirba jai atstovaujantis advokatas, savininkas.

Skundžiamame sprendime klaidingai daroma prielaida, kad šaliai atstovaujančio advokato nepriklausomumas, kuris turi būti nagrinėjamas vadovaujantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio 3 dalimi, yra akivaizdžiai pažeistas ir tuo atveju, kai klientas yra juridinis asmuo, kurio vadovas yra advokatų kontoros, kurioje dirba advokatas, savininkas, tačiau ginčo dalykas yra viešojo pobūdžio reikalavimas, į kurį kiekvienas turi teisę ir kurio įgyvendinimas yra susijęs su bendruoju interesu.

Skundžiamame sprendime nėra atsižvelgiama į tai, kad viešojo pobūdžio reikalavimo įgyvendinimas yra veiksnys, kuris, Teisingumo Teismo nuomone, atskirai ar kartu su kitais veiksniais yra tinkamas kvalifikuoti aplinkybes ir leidžia nuspręsti, ar atstovo nepriklausomumas yra akivaizdžiai pažeistas.

Antra, skundžiamas sprendimas grindžiamas tuo, kad buvo neįvykdyta iš Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio 1 dalies kylanti pareiga prieš priimant sprendimą dėl ieškinio ar apeliacinio skundo atmetimo informuoti šalį, kuri, Bendrojo Teismo arba Teisingumo Teismo nuomone, nėra tinkamai atstovaujama advokato, kaip tai suprantama pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 51 straipsnio 1 dalį, siejamą su Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 19 straipsnio trečia ir ketvirta pastraipa, ir sudaryti sąlygas, kad šalis būtų tinkamai atstovaujama.

Apeliacinio skundo priimtinumas

2023 m. sausio 30 d. Teisingumo Teismo (prašymus priimti apeliacinį skundą nagrinėjanti kolegija) nutartimi apeliacinis skundas buvo pripažintas priimtiniu.

2022 m. lapkričio 8 d. Curtea de Apel Cluj (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje C SPRL / AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

(Byla C-696/22)

(2023/C 94/12)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Curtea de Apel Cluj

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: C SPRL

Atsakovės: AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

Prejudiciniai klausimai

1) Ar Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos⁽¹⁾ 63, 64 ir 66 straipsniais draudžiama tokia mokesčių institucijos administracinė praktika, kaip nagrinėjama šioje byloje, kai apmokestinamajam asmeniui, profesinei ribotos atsakomybės bendrovei (SPRL), per kurią bankroto administratoriai gali verstis savo profesine veikla, nustatomos papildomos mokėjimo prievolės, apimančios apmokestinimo momento ir prievolės apskaičiuoti mokesčių nustatymą tuo momentu, kai paslaugos buvo suteiktos vykstant bankroto bylai, kai bankroto administratoriaus atlygį nustatė bankroto bylų teismas arba kreditorių susirinkimas, todėl apmokestinamasis asmuo privalėjo išrašyti sąskaitas faktūras iki kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį įvyko apmokestinimo momentas, penkioliktos dienos?

- 2) Ar Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 63, 64 ir 66 straipsniais draudžiama tokia mokesčių institucijos administracinė praktika, kaip nagrinėjama šioje byloje, kai apmokestinamajam asmeniui, profesinei ribotos atsakomybės bendrovei (SPRL), per kurią bankroto administratoriai gali verstis savo profesine veikla, nustatomos papildomos mokėjimo prievolės, tiek, kiek ji išrašė sąskaitas faktūras ir surinko PVM tik tą dieną, kai gavo mokėjimus už bankroto byloje suteiktas paslaugas, nors kreditorių susirinkimas nustatė, kad bankroto administratoriaus atlygio mokėjimas priklauso nuo to, ar skolininkų sąskaitose yra likvidaus turto?
- 3) Ar advokatų kontoros ir apmokestinamojo asmens prekių ženklų derinimo (*co-branding*) sutarties atveju, siekiant suteikti teisę į atskaitą, pakanka, kad apmokestinamasis asmuo, įrodinėdamas tiesioginio ir nedelsiant atsirandančio ryšio tarp apmokestinamojo asmens atliktų pirkimų ir pardavimo sandorių buvimą, įrodytų, kad po sutarties sudarymo padidėjo apyvarta ir (ar) apmokestinamųjų sandorių vertė, be papildomų patvirtinamųjų dokumentų? Jei taip, į kokius kriterijus reikia atsižvelgti nustatant faktinę teisės į atskaitą apimtį?
- 4) Ar Sąjungos teisėje įtvirtintas bendrasis teisės į gynybą paisymo principas turi būti aiškinamas taip, kad, kai nacionalinėje administracinėje procedūroje nagrinėjant skundą dėl pranešimo apie mokėtiną mokestį, kuriuo nustatytas papildomas PVM mokėjimas, priimami nauji faktiniai ir teisiniai argumentai, palyginti su tais, kurie buvo pateikti mokesčio patikrinimo akte, kuriuo buvo grindžiamas sprendimas dėl šio pranešimo priėmimo ir apmokestinamajam asmeniui buvo pritaikytos laikinosios apsaugos priemonės, kol byla iš esmės nagrinėjantis teismas priims sprendimą, sustabdyti reikalavimo vykdymą, byla iš esmės nagrinėjantis teismas gali laikyti, kad šis principas nebuvo pažeistas, nenagrinėdamas, ar, nesant šio pažeidimo, procedūra galėjo baigtis kitaip?

(¹) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1).

2022 m. lapkričio 15 d. Curtea de Apel Cluj (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje SC AA SRL / MFE

(Byla C-701/22)

(2023/C 94/13)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Curtea de Apel Cluj

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: SC AA SRL

Kita apeliacinio proceso šalis: MFE (Europos fondų ministerija)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar patikimo finansų valdymo principas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį, kartu taikant lygiavertiškumo principą, draudžiama juridiniam asmeniui, valdančiam pelno siekiančią įmonę ir gavusiam negrąžintiną ERPF subsidiją, reikalauti iš valstybės narės valdžios institucijos delspinigių (baudinių palūkanų) už pavėluotą tinkamų finansuoti išlaidų apmokėjimą už laikotarpį, kai galiojo administracinis aktas, kuriuo nebuvo numatytas jų kompensavimas ir kuris vėliau buvo panaikintas teismo sprendimu.
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar tokiu sprendimu nustatyta finansavimo gavėjo kaltė yra svarbi apskaičiuojant delspinigių sumą, atsižvelgiant į tai, kad už Europos Sąjungos lėšų valdymą atsakinga valdžios institucija galiausiai pripažino visas išlaidas tinkamomis finansuoti po šio sprendimo priėmimo?